

till de Bedkommende, og dette synes kun at skyldes de uforsørjede Livsarvinger, om saadanne findes, men ikke Arvinger i Almindelighed, hvorved Staten kunde komme til at gjøre en Gave til Personer, som der slet ingen Anledning var til at begunstige paa Grund af Forholdene. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at henstille disse Punkter til Thingets Afgjørelse.

Indenrigsministeren: Den ærede Ordfører har med saa stor Fuldständigkeit gjennemgaaet de fremsatte Forslag, hvorom der nu er Tale, at det kun er meget Lidet, jeg skal tillade mig at tilføie. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at den af Udvalget foreslaaede § 12 ikke er nogen ny Bestemmelse, men er en Bestemmelse, som er gaaet over fra det oprindelige Forslags § 7, der i alt Væsentligt indeholdt de samme Bestemmelser, som nu staae i Forslagets § 12. Hvad der meget taler for at stemme for denne Paragraph er unægtelig, at der nu i Forslaget er optaget en Bestemmelse af Fristen, hvilken ikke fandtes i det oprindelige Forslag, og det er allerede af den ærede Ordfører antydet, hvor vel begrundet det er at indføre en saadan Frist, inden hvilken Bedkommende skulle erklære sig. Jeg maa ogsaa tillade mig at bemærke, at, om det end vilde siges, at denne Frist kun er et Aar, saa vil det dog i Praxis ikke være saa kort en Tid; der vil nemlig medgaae nogen Tid med Forberedelserne til Commissionens Hverv, forinden dette kan fuldføres for alle de Godser, hvor Ansættelsen skal foregaae, saa at netop de nærværende Conjuncturer ikke ville kunne komme til at ligge med deres fulde Vægt paa Bedkommende, naar de skulle afgive deres Erklæring, om de ville gaae ind paa det Forslag, der tilbydes dem, eller ikke. Forøvrigt skal jeg henlede Opmærksomheden paa, hvorledes det vistnok vil være til Fordeel for alle dem, som under de nærværende Tidsomstændigheder staae i Begreb med at erhverve Eiendomme, om dette Spørgsmaal om Krongodsets Overgang til Selveiendom hurtigen føres til Ende, og hvorledes det, netop paa en saadan Tid, da mange nye Kræfter vende tilbage, hvilke trænge til at sættes i Virksomhed, og da ogsaa de Capitaler, som haves ved at være

holdte tilbage, have Lykt til at træde frem, er i hele Landets Interesse saa hurtigt som muligt at fremme Overgangen til Selveiendom af en betydelig Mængde af det hidtilværende Fæstebøndergods, og hvorledes alle disse Omstændigheder i høi Grad tale for at understøtte Udvalgets Forslag om at føre Loven igjennem med en vis kort Frist. Den ærede Forsvarer for det Amendement, der er stillet om, at denne Frist skulde udgaae, har ogsaa selv erkjendt den ligefremme Nødvendighed af, at Loven allerede ifølge sin finantstille Natur maa være bunden til nogle saa Aar, i Løbet af hvilke dens Resultat kunde træde frem, og har erkjendt, at man i hvert Fald dog maatte foretage en Omtaxation, og han mener, at alle disse Bestemmelser kunne tilføies ved 3die Behandling; men saaledes som Forslaget foreligger, troer jeg, ikke der kan være mindste Tvivl om, at man maa foretrække Udvalgets Forslag for det dertil stillede Ændringsforslag.

Det er allerede af den ærede Ordfører blevet oplyst, hvor aldeles stemmende med de hidtil gjældende Bestemmelser, og navnlig med Resolutionen af 1ste Juli 1846, Udvalgets Forslag under § 11 er, og at det vilde være en fuldkommen Afvigelse derfra, eller idetmindste en langt større Indrømmelse, naar man vilde tilstaae de Efterladte en fuld Treiedeel af den hele Kjøbesum, idet hvad de Efterladte nu faae, kun er omtrent $\frac{2}{3}$, altsaa ikke engang saameget, som Udvalget foreslaaer at tillægge dem, da Arveafkastafgiften jo nu gaar fra. Det Samme gjælder med Hensyn til de sidste Bestemmelser i Paragraphen, der ere aldeles stemmende med de Begunstigelser, der ere tillagte Fæstebondestanden ved Resolutionen af 1ste Juli 1846, hvorimod det vilde være en Afvigelse fra Alt, hvad der hidtil har været gjældende i den danske Fæstetret, naar man vilde tillægge ikke alene Livsarvingerne og ikke alene de uforsørjede Livsarvinger, saaledes som det hidtil har været bestemt for Krongodset, men Arvinger overhovedet en vis Qvotadeel af det, hvortil Gaardene udbringes. Det forholder sig vistnok saaledes, at der paa Krongodserne har fra gammel Tid af været gjældende specielle Bestemmelser med Hensyn til Successionen til Gaardene, men det er saa